

Patik László

Anna, édes

Patik László

Anna, édes

ATHENAEUM

Copyright © Patik László, 2017

Minden jog fenntartva.

Kiadta az Athenaeum Kiadó,
az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.
1086 Budapest, Dankó u. 4–8.
Tel.: 1-235-5039
www.athenaeum.hu
www.facebook.com/athenaeumkiado
athenaeum@lira.hu

ISBN 978 963 293 716 8

Felelős kiadó: Szabó Tibor Benjámin
Felelős szerkesztő: Kal Pintér Mihály
Műszaki vezető: Drótos Szilvia
Borítóterv: Földi Andrea
Nyomdai előkészítés: Tóth Viktor

Készült az Alföldi Nyomda Zrt.-ben, 2018-ban
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

Anyu szerint emberismereti kérdésekben nyugodtan Márta néniire bízhatom magam. Márta néni a szomszédunk, egy csupa ránc, apró öregasszony. Egyedül él, nem látogatja senki, ami minden bizonnyal a különleges képességével függ össze. Harminc évig az adóhatóságnál dolgozott. Mindent tud a bűnről. Speciális médium. Elég, ha csak megáll előtte egy ember, akárki, és már tudja, ha megszólal, hazudni fog-e, vagy sem. Amikor egy ismeretlen megszólítja – például azt mondja, hogy jó napot kívánok –, azt is tudja róla, milyen adóköriben, milyen típusú bűncselekmény terheli a lelkét. Kézfogás és tíz perc beszélgetés után Márta néni előtt az illető jövője is nyitott könyv, kérésre megjósolja, mikor, mennyi időre fogják lecsukni. Mindenkivel könyörtelen. Hivatalnokként olyan kitartó volt, mint egy pitbull, végigvitte az ügyeit, és a törvény teljes szigorával sújtott le. Ma a hobbijának él, a saját szórakoztatására állapít meg adóhiányt, és megérzés alapján bírságot, erről pedig az érintett adóalanyt névtelen levélben értesíti.

A házban csak anyuval van beszélő viszonyban, néha kitárgyalják, mit akcióznak a Tescóban, néha süteményt hoz, néha anyu megkéri, hogy vegye át a postát. A lépcsőházból már legalább öt lakó feljelen-

tette zaklatás miatt. Ha valakivel leáll beszélgetni, a csevegés hamar elfajul, mert Márta néni hivatalosan figyelmezteti lakótársát a pontos, teljes körű adóbevallási és -befizetési kötelezettségére, és megemlíti néhány eltitkolni kívánt gazdasági ügyletét a közelmúltból. Még soha nem ítélték el, hiszen a szembesítés előtt mindenki azzal vonja vissza a beadványát, hogy időközben már megbocsátott a szegény öreg néninek. Néha én váltom ki a gyógyszereit.

Munkanapokon reggel nyolckor a tévé elé ül, és délután ötig az élő műsorokban szereplőket elemzi. Úgy négyszáz emberről nyitott aktát. Precízen leírja a megérzéseit. Amennyire csak lehet, nyomon követi a megfigyelt személyek életét, feljegyzéseket készít arról, hogy ki mennyi idő múlva kerül bíróság elé, és milyen ítélettel sújtják majd.

Amikor nem élő műsor megy a tévében, a *Magyar Közlönyt* bújja, hogy naprakész legyen az adózást érintő törvényekkel kapcsolatban. Szóval Márta néni aktív, kiegyensúlyozott kisnyugdíjas. Anyu először vele osztotta meg az örömhírt, és egyúttal megkérte, hogy amikor Kristóf bekopog hozzánk, vessen rá egy pillantást.

Anyu szerint apu kiszámítható. A váratlan bejelentéseket rosszul viseli. Felkészítettem Kristófot arra, hogy ne egy meghitt vacsorára számíton, ahol miután megkér, apu beszédet mond és meghatottan magához öleli, hanem néhány pofonra, mert sokk hatása alatt apu nehezen fejezi ki magát szavakkal.

Anyu először azt tanácsolta, adjak időt apunak, telefonon mondjam el neki a nagyszerű hírt, hadd kezdjen el még a munkahelyén dühöngeni, azután itthon, így végül talán képes lesz meghallgatni valamit az észérvekből is. Aztán mégis abban maradtunk, hogy nem szólok előre. Anyu vállalta, hogy a szokásos módon kezeli a helyzetet, kellő mennyiségű nyugtatót itat apuval, mert a lenyugtatott férfi olyan, mint a herélt mén, csak heverészik és abrakol, de nem rúg, így este Kristóf a maga lenyűgöző intelligenciájával biztonságban állhat elé.

Kristófnak apu nyitott ajtót. Kézfogással üdvözölték egymást. Kristóf két, hatalmas csokor vörös rózsát hozott. *Nem is tudtam, hogy vendéget várunk*, motyogta apu kikerekedett szemmel, majd néhány zavart hümmögés után közös témát találtak. A matekfelvételi-feladatokat kezdték kitérgyalni, először általánosságban, aztán konkrétan is. Azt már tudtuk, hogy az első helyen megjelölt egyetemre nem vesznek fel, de még re-

ménykedünk a második helyen megjelölt főiskolában. Mulatságos volt, ahogy a két hím egymás tekintetét kerülve, kedélyesen beszélget a felvételi ponthatárokról. Aztán amikor megcsókoltam Kristófot, apu elfehéredett, káromkodott néhány cifrát, majd öklével a tenyerébe ütött, szóval, komolyabb verés is kinézett Kristófnak, illetve egy gyomrost be is vitt neki, de a második ütés előtt apu rosszul lett. Térdre rogyott, majd sírva azt hajtogatta, hogy ezt nem tehetjük vele, az ízléstelenségnek is van határa, meg hogy mit fognak szólni a szomszédok, a munkatársai, és egyébként is, ez az ember egy kéjenc, beteg alak, még a vak is látja, hogy nála is idősebb. És ha tényleg hozzá akarok menni, én sem vagyok normális, esküszik, zárt osztályon a helyem.

Szerencsére Kristóf az ütés után gyorsan talpra állt, egyébként nagyon aranyos volt, intelligensen kezelte a helyzetet, kedvesen mosolygott, megfogta a kezem, magához ölelt, többször megpuszilt. Ő hívott mentőt.

Amíg megérkezett a rohamkocsi, anyu elbeszélgetett apuval: *Most az egyszer az életben embereld meg magad, az istenit neki!* Először is, ha úgy vesszük, te hoztad össze őket. Mit gondoltál, mi lesz abból, ha egy férfit és egy nőt rendszeresen összezársz? Hát, ez. Mit tudsz te a nőkről? És Anna ellen még egy bűnt

nem követhetünk el. Tudod, mire gondolok. A modelliskolára. Nem engedted, hogy odamenjen. Négy éve itt van bennem ez a túske, soha nem fogom megbocsátani! Már kariert csinált volna, a *Vogue* címlapján mosolyoghatna. Minden adottsága megvan hozzá. Nézz rá! Egy lányt nem féltetni kell és eldugni a világ szeme elől, hanem úgy kell nevelni, hogy éljen az elé kerülő lehetőségekkel. Ezt a házasságot nem akadályozod meg! Érted? Mit gondolsz, mi lesz vele, ha a főiskolára sem veszik fel? Téged sem vettek fel. És ha a te génjeidet örökölte? Egy pénztárgép mögé ül, mint én, és ő is ott ragad? Ezt akarod? Hát milyen apa vagy te? Ezek anyagilag onnan indulnak, ahová mi tíz év múlva sem fogunk eljutni. És Kristófban nincs kockázat. Hogy te is megértsd, következmény nélkül eltörheti a lábát. Érted? Ugye, hogy érted. És nagyvonalú, az esküvő összes költségét állja.

Anyu bruttó háromszázötvenezer forintért megtanulta egy karrierépítő tanfolyamon, hogy nem az elszalasztott lehetőségeken kell rágódni, hanem minden reggel meg kell fogalmazni az aznapi célt és azt,

hogy minden ajtó becsukódásakor egy új világ is kitárul, csak észre kell venni.

Miután apu eltiltott a modelliskolától, anyu borzalmas állapotba került. Lefogyott, egyik cigi után szívta a másikat, átsírta az éjszakákat, és nyugtatókon élt. Apu többször pszichiátriára akarta vitetni. Az egyik problémafeltáró beszélgetésük alkalmával anyu színes bulvárlapokat terített elé, és azokban modellekről keresett olyan képeket, amelyeket lesifotósok készítettek, vagyis nem beállított, agyonretusált lányokat mutatott neki. A képek egy része elmosódott volt, de azt egyértelműen megállapították, hogy a legjobban fizetett modellek is teljesen átlagosak smink nélkül, melegítőben. Megállnám közöttük a helyem. Anyu szerint azért sikeresek, mert egyrészt megtervezik a karrierjüket, tehát nem sodródnak, másrészt időben kezdik a modelliskolát, amiről pedig az a véleménye, hogy a jól kiválasztott iskola ugródeszka a sikerhez.

Apu hajthatatlan volt, minden érvre azt válaszolta, hogy belehalna, ha egyszer a *Playboy* vagy valami hasonló újság címlapján látna. Viszont abban egyetértettek, hogy a sokakra ható kisugárzással (és a csodálatos melleimmel) csak elhatározás kérdése, mit akarok elérni. Szóval, több útja is van a boldogulásnak.

És anyu ekkor egy magazinban meglátta a karrierépítő tanfolyam hirdetését. Azt hiszem, ez mentette meg a házasságukat.

Kristóffal szerencsém volt, beleillett anyu B tervébe, ugyanis azon a karrierpályán keringett, amit a tanfolyam elvégzése után az anyám nekem álmodott meg.

Állítólag apu az utolsó pillanatban került műtőasztalra. Egy nagyobb koszorúérágban a plakk már csaknem elzárta a vér útját. A főorvos elmagyarázta, hogy a lerakódás évekkkel ezelőtt kezdődött, de valószínűleg apu is tipikus férfi, orvoshoz csak rohammentővel jár, pedig gyógyszerrel megelőzhető lett volna a drasztikus beavatkozás. Szerinte csak véletlen egybeesés volt, hogy éppen akkor záródott el a koszorúér, amikor Kristófit megcsókoltam.

Anyu egy magazinban megjelent tanulmányt mutatott arról, hogy egy esküvő megszervezése mennyi konfliktust hozhat a felszínre, a legstabilabb kapcsolatot is megmérgezheti, legalábbis számos elvált nő

állítja, hogy amikor elkezdte szervezni a szertartást, még biztos volt az érzéseiben, és mire az oltár elé került, már nem. Úgyhogy anyu átvállalta az esküvőnk megszervezését. Ez azért is jó, mert ő olyan finomságokra is gondol, ami nekünk eszünkbe sem jutna.

Szerinte esetünkben két templom jöhet szóba: a Mátyás-templom és a Bazilika. A prominens helyszínnel is tudatosíthatjuk a meghívottakban, hogy a köztünk lévő korkülönbség az egyház szerint is elfogadható. Igaz, mindkét hely felkapott, de ha Kristóf megtalálja a megfelelő perselyt, talán még ősszel, egy kora esti időpontra beszorítható lesz a szertartás, ha ugyan nem sürgősebb. És szerinte nem érdemes a templomi énekesen sem spórolni, mert az *Ave Mariát* elénekelheti egy tizenéves kórustag is, de minek kockáztatni, ha becsúszik egy hamis hang, arra évek múlva is emlékeztetnek majd a felvételek.

Anyu kiderítette, hogy az Operaház magánénekesei közül kik vállalnak templomban fellépést, igazán nagy nevek is vannak közöttük, ennek megfelelően világszínvonalú a gázsijuk, de emiatt nem kell Kristófnak izgulnia, mert ez anyu nászajándéka lesz.

A menyasszonyi ruhával kapcsolatban viszont semmilyen kompromisszumot nem volt hajlandó kötni. Eredeti, kifejezetten rám szabott Maggie Sottero ru-

hára gondolt, ami ellen biztosan nem lesz kifogásom, mert gyönyörű, modern, kihívó, és az elmúlt fél évben egy dán és egy brazil topmodell is ilyen ruhában ment férjhez, igaz, ki kell érte ugranunk Milánóba, de majd rábeszéli aput, hogy az utazás költségének egy része az ő ajándéka legyen.

És nem szabad kétszáz főnél több embert vacsora-ra hívni, már csak azért sem, mert az est folyamán néhány szót mindenkivel illik váltani, és fizikailag egyszerűen több nem fér bele, ezt kiszámolta. A vacsora a Hotel New York Palace különtermében lesz, öt fogás, csupa egzotikus ínycsengő, aztán nászéjszaka a Boscolo Deluxe-ban.

Miután anyu felvázolta az esküvő koncepcióját, magához ölelt, és azt súgta: *Persze azt nagyon is jól tudom, hogy akármelyik templomban, farmerruhában, egy szál szegfűt szorongatva is bozzámennél Kristófhhoz, a szerelem ilyen, a hormonok nébány bónapra meggondolatlaná teszik a nőt, de tudatosítani kell a kiválasztott hímmel, mit vállal. Neked igényeid vannak, és ha ezeket nem tudja kielégíteni, akkor inkább most, az elején lépjén vissza, mert valamit valamiért, gondolj csak bele, mit kap cserébe!*